

Zachovejme korunu, ale usnadněme používání eura

Vzdát se české koruny? Byla by to stejná hloupost jako vzdát se používání hojivých léků po zpackané operaci

Libor Vondráček
předseda Svobodných

Není náhodou, že tři předsedové koalice Spolu se vyjádřili během jednoho týdne ve prospěch dřívějšího přijetí eura. Petr Fiala opakovaně připomněl, že za rok budeme plnit Maastrichtská kritéria. Marian Jurečka odhadl rozhodnutí o přijetí eura mezi lety 2025 až 2030 a Markéta Pekarová Adamová dokonce sdělila, že lidé kvůli koruně chudnou, neboť s eurem bychom měli menší inflaci. Je tomu opravdu tak? Máme zrušit korunu a přijmout euro?

Posuzovat výhody a nevýhody zrušení koruny prostřednictvím aktuální inflace přitom považuji za velmi nešikovné. Výše inflace daleko více souvisí s jinými faktory, jako je třeba utrácení vlád. Protože české vlády více rozhazovaly na veřejných výdajích, tedy více zvyšovaly množství peněz v oběhu, máme tu logicky vyšší inflaci. Kdyby tomu po několika obrovských schodcích bylo jinak, neplatily by u nás jako na jediném místě plane-ty ekonomické zákony.

To, že měna není určujícím parametrem pro inflaci, dokazuje i to, že eurozóna se ohledně inflace nechovala nijak jednotně. Naopak se odhalily zásadní rozdíly a definitivně se ukázalo, že kromě jižního a severního křídla má eurozóna už také pobaltské/východní křídlo, ve kterém byla inflace dlouhodobě větší než u nás. Mnohé indicie přitom napovídají, že právě do tohoto křídla by se zařadilo po vstupu do eurozóny i Česko. Že by nás euro nijak neuchránilo od inflace, se ukazuje i na Slovensku, kde sice platí eurem, ale přesto se tam potýkají s inflací vyšší než u nás.

Euro hraje obří roli v celkové míře zadlužení. Evropská centrální banka totiž musí kvůli předluženému jihu držet úrokové sazby dlouhodobě na nízké úrovni. To znamená, že si vlády zemí s eurem mohou levněji půjčovat, což podporuje jejich chuť k vytváření dluhu. Právě

státy eurozóny patří k nejzadluženějším na kontinentu. Řecko, Itálie, Francie, Španělsko a další země mají vůči HDP daleko větší veřejný dluh než třeba Česko, Švýcarsko či Polsko. Jak velké by mohly být naše dluhy, kdyby si rozpočtově nezodpovědné vlády mohly půjčovat s nižším úrokem díky euru?

Nízké úrokové sazby, ale i obecná rozpočtová nezodpovědnost znamenají pro eurozónu jako celek gigantické zadlužení. Ne všechny země si stihly mejdan pořádně užít, avšak všechny země ručí za dluhy solidárně, společně a nerozdílně.

Výkyvy kurzů nejsou ničím vyloučeným a pokles kurzu domá-

cí měny jistě nepotěší žádného spotřebitele, který nakupuje draž pohonné hmoty i všechny jiné dovážené produkty. Jenže právě změna kurzu národní měny je přirozeným a ve své podstatě ozdravným procesem. Pro výkon ekonomiky i zaměstnanost může být pokles kurzu požehnaním, protože do země v problémech přiláká zahraniční investory, kteří pomohou ekonomiku zase rozjet. Společná měna, jež je díky ekonomikám jako ta německá silná, však toto neumožňuje, a proto tvrdím, že vzdát se vlastní měny v době očekávaných ekonomických problémů je jako vzdát se antibiotik, když vím, že pacient po operaci dostal do rány zánět.

Největší propad konkurenceschopnosti v eurozóně už se dnes netýká Řecka, ale Itálie, ovšem největším problémem je samotný propad konkurenceschopnosti celé eurozóny oproti světu, protože země eurozóny rozhodně neaplní kritéria, která se v ekonomické teorii považují za vhodná pro vytvoření měnové unie.

O tom, že euro by pro naši ekonomiku nebylo výhodné, mě přesvědčují snad všechny ekonomické parametry, ale jistě v Česku najdeme subjekty, zejména exportéry, kteří mohou vše vidět zcela opačně. Existuje pro ně řešení? Nebo je musíme obětovat ve prospěch většiny? Jedno řešení bych viděl.

Používání více měn na jednom území není dnes raritní. I při pohledu do minulosti zjistíme, že jde dokonce o velmi běžnou věc. A právě to je „win-win“ cesta i pro Česko ve 21. století.

Problém pro exportéry paradoxně není existence koruny, kterou by chtěli někteří politici zrušit přijetím eura, ale problém jsou právě tito politici, kteří nechtějí nebo neumějí přistoupit na kompromis a v zákonech připouštějí používání pouze jedné měny. Do zákonů tito politici dostali nejružnější ochranná ustanovení jako třeba povinnost vyplácet odměnu podle zákoníku práce v českých korunách. Podobná omezení by se měla pro soukromý sektor zcela zrušit. V dnešní digitalizované době není důvod nutit účtovat soukromé subjekty v nějaké konkrétní měně a komplikovat jim tím zbytečně život. Právě to vidím jako cestu, jež umožní optimální fungování všem hráčům na našem území a neuškodí ekonomice.

Česká ekonomika dnes opravdu nepotřebuje euro jako jedinou měnu, ale potřebuje reformy, které zboří zbytečné regulace a odstraní nadměrnou byrokracii. Pokud by se to povedlo, po dvou kvartálech letošního roku už by nás nečekal další pokles, ale výrazný dlouhodobý růst. Těším se, až se toho momentu dočkáme. ●